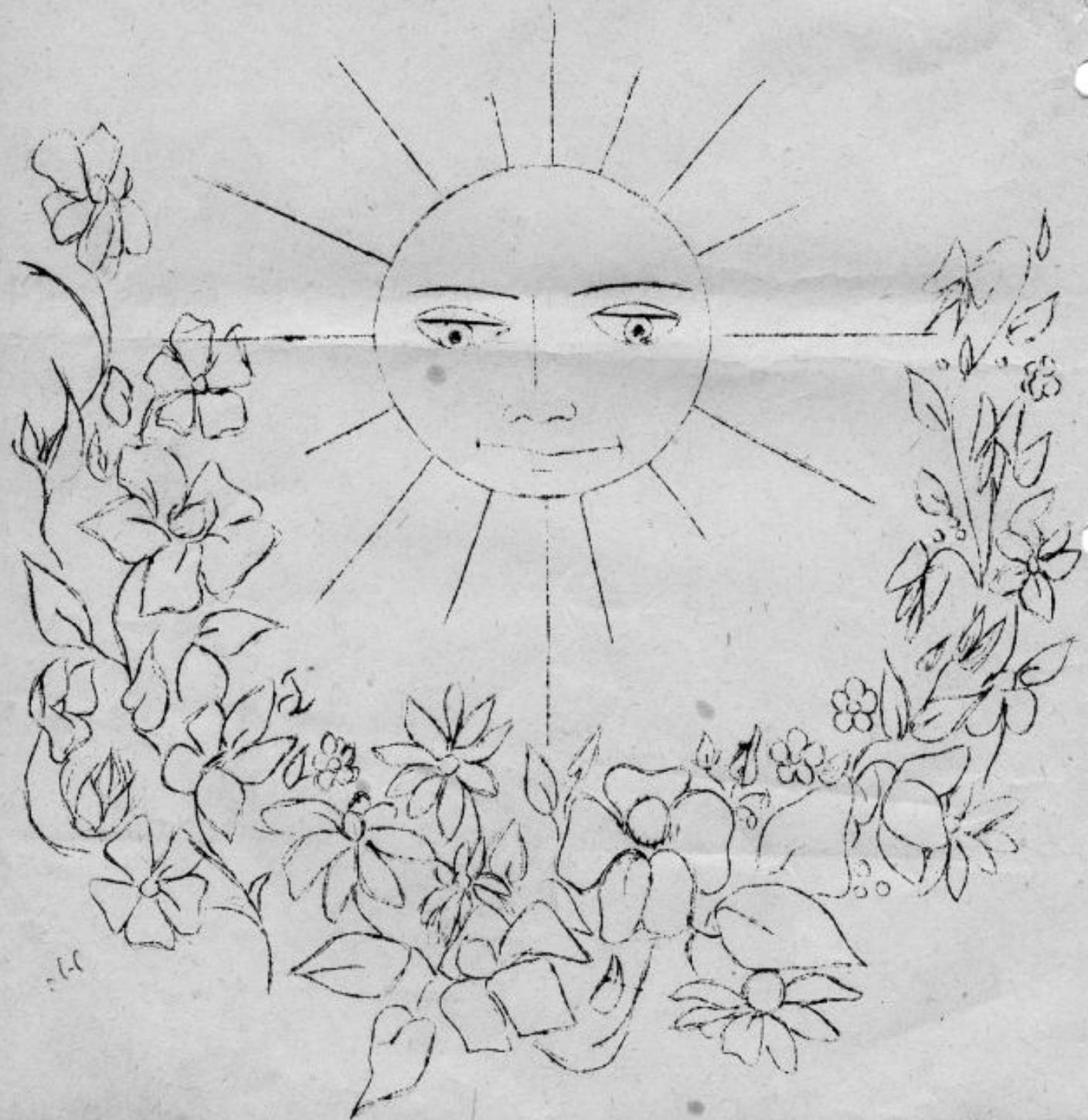
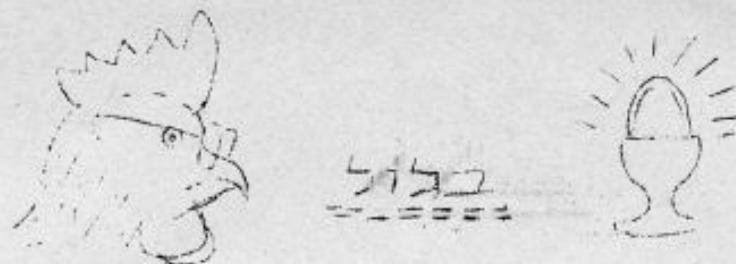

גלוון דזיעות פנימלי

- אדר ב ה'תשכ"ב - 16. 3. 1962

כפר הנשיה מס' 66

כפי שקרה תדריר בענף הלול בישראל אנו שוב נמצאים במשבר.

מחורי הביצים הם מינימליים, בו בזמן שמחירים היוצריםם נמוכים מלהה אי פעם.

מחורי הביצים מקומיים היו מתחת לרשת הרווחים המינימליים ובקע עתה עליה מחירים עליה עונחית הצפוייה מראות, שטמך, כפי שŁowicz, עד זונci או זולץ - ושותפאלר לבו לשוען 18 טוננות ברמות מחירות הנוראים דוחות.

כל ואנו מזג למקבילה אלה המוכננת מעטה: אם ברצוננו להמשיך לחיות, علينا לעזוב לארץ, כי מזון הייעילות והמיטין יתע דע זוף יعلו.

ובהתאם לכך שצצ'ק איקרייזט יבואו בשנה חזאתן חלול היישן יסוכן לשיטתם דודו סטרן, בסמה עצירתם לבך פיא שחרזיף והבזנטיה פון בלטן אפריד זטראט זטראט סטון לאנדס זטראט. שנוי זה אף לאפשר לנו לנوع בעמידה לחזור "ביצי דגירה".

שנוי אחד אכפז, עליזה עז'ן גוזק ממייס"ם הוא בנסיבות התקינה, בסוללות בזראט אקזין את שמו "טפנץ לוזץ" סטודנטם מבדור פלסטן אצוויד נספל לבל קלוזן, התנדש כשם טדור כזה ב-50 מטרים ואם הבודיון יאללה גתני זאך זאכ"ט זטראט העזרות", ובטלם מאוחר ולח. אף ב"פיטום חוץ"

אנו עובדים עתה בזירות זטראט. יונקל רוגבי יהינו אוכפו עד אשר יטרכו לחזור לעמפיתם בליך העורבה; נעצם, חיינו רוצחים שיישארו אצלונו. נקווה עד אז תפרק בעית האורות.

ולא בבעל ענף קלאי אחר, שנויים בצוות ובocabיקת החאכלה מוד גשים מיד בירידת כחלה ובחרעת שיעור הקונברציה פון - ביצים.

בשלב זה הגיע היחס לקשר על תוכניות האינטגרציה שנאספה במעטה מ-140 לוג'ים בוגרים ליעילותם של שיעור קונברציה המזון, גורם שהופיע על למעט 70% הוצאות הלול בנתן 60/1959.

אנו נקבענו במקומם החמישי - דרגה המדוברת עד עצמה....

.ל.

למודי -

איחולים בניים לקבוצה מהירם. הסדרן מפקח בקוצר רוח לשיכתך לסוד (ולחשתה ההורנויות בעיקר!)

על חלפה

עבדרו כבר עשר שנים מזוז רישות המים של השטח שלו בחלשו ואנו בכינוסים עכשו לערנה העשירות של גידולים מפות. במשך חקופת זו בעורדרו בעיות רבות שחלק מכך מזונו פתרון, ולחיק השבי לא.

קודם כל עמד על הפרק אחד שטחים על ידי סטימות ואדיות ומלחמות שבחרפו על ידי ערבים, כדי לאפשר עכוד שטחים רצינלי. הבעייה בגדרה אחורי בז' חיטה נקודה, אך ליזאת יכולנו רק לדאוג אחר שגעש סידור איזורי לנקיון עם יבוש אגם החוללה.

התחלנו לישר שטחים ולבדות אעלית נקוות שיטחות, וזה כבר שבע רב השטח מנוקד במקוון עלי. בכלל מעתם הגשמי כחדר שבער לא עמדו השטחים במקוון, וחשבה, למשה, בראה לראשונה אם השיטה אמינה עוזרת לנו ביבוש השטחים, אך שיתאפשר עיבוד מוקדם יותר באביב.

במשך אותה תקופה ניסינו בחלשו מספר גידולים כבוד; תירס לגידיעניים, בוחניים; מלוני טווין, ותפוחי אדמה כתיזו; גידולים אשר בغال שמי הארץ בשוק, או תנאי הקרקע במקומות איננו מוגדים עבז היום.

מחוזה הזרעים (אם אפשר לומר לו כך) עתה מבוסס על שלוש שבטים אספסות (לייבוש למבחן), שנתייחס בותנה, שניהם אחת חיטה ובניהם אחת חלון לגידיעניים או חיטה, אך אפשרות לחוזה לתפוחי אדמה סתוויים, אם נמצא שבח כראיה לבודד. אין זה מחוזה אידאלי, אלא שאנו מוגבלים בעיקר על ידי שמי גורמים; מרחוק השטח מן הבית — וממצח האדמה — אדמה כבדה הקשה לעיבוד משך החורף, והבדנתה אפשרות להעלות מכובדות אליה רק בסוף האביב.

במשך כל השבים החלבנו בעיית עשי בך. העובדה שבזמן יישור השטח שייבנו (לפי הצעת המתכנן) את שיטת העיבוד מחריש לקלטוור עמו לא עדשה. ייחן שחדרה לחירש בזחורה מהפכת תהווה פתרון בעיה.

בשנת תשי"ט החלנו לעובד לחוזה הזרעים הנהוג אצלינו היום עם זרעים לאספסות. מזילנו הרע קבלנו משלוח זרעים באיכות גרווע, וצר חיום סבל השטח הזה מכך. בשנת תשכ"א זרענו שטח כוסף — הפעם בזרעים טוביים — והחטאונות היז מאכילות את הדעת. עם רביית צבוייה נספחה קמונה לייבוש אספסות בשנה תשכ"ב, זרענו עוד שטח, ובזאת הובנו ליחידה הרואיה של שטח האספסות במחזוז. בידול האספסות עוזר עכשו בסימן שאלה, כי ענפיהם דבאים אדרץ, עקב חalive מוקדמת שגדמה להדרחת רכה וכתוצאה מכך נוצרו עופרי יבולים. בקורסך לכך אספסות היא בידול הזקוק למים דבאים, ועתה, עם התיכנון לצמחי השםושים בימים, נמצא כל העניין בברור.

בידול כותנה החלנו לראשונה לשנת 1955 עם חברת "ייצור" ופיתוח" אבל בעקבות הבשלון הארץ בחדבהת חמוץ, בשנת 1956, החלנו להפסיק עד שיתגלו פתרון בעיה.

ב-1959 זרענו שטח קטן של כותנה (שבעים וחמשה דונם) ולאור מתקלף ג'י' 1958 הצליח אבל עקב סידורי קטייף לא נאותם חישיבו אוחנו. גם מוקדם בתרכ גמאנץ, אך שלא נהנו באופן מלא מחלוקת הגדולה.

ב-1961 היה הזרען חד פעמי לזרע שטח בידול של חמיש מאות עשרים וחמשה דונם. (בדרך כלל צידין שטח הכותנה במחוזה להיוות כ-280 ד' וחלנו לבאל. — הנזינו לא האלייה; בחלקו המזרחי של השטח עוזר הצלחנו לקבל צbold רוזוחי, אבל כמעט מחייב השטח במערב נתן הפסד גמור; שטח זה היה האחרון בזריעתו שמא לא מתחילה מאוחר. הוא נזרע בתנאים לא טובים ונכט בתנאים עוזר פחוות טוביים טלי ירידת פתאומית בטמפרטורה ואחריה רוח מזידית יבשה. במשך כל הזמן היה לנו מלחמה תמידית בעקבים טוניים ובעיר בינלאומי (סאטאנאריאם) ולמרות ריבוני ימי העבורה שהזינו על כך, לא הצליחה להתגבר עליהם, בכלל עשבים אלה, שהפריעו פאר להתחזקה העמורות והענפים לאפקט, אףלו היבול המועט שנתקבל אי אפשר היה לקטוף בשלמות.

הבהיר שהיינו תוצאות דומות בכל השטחים שברצועת הדרקע לאונר
חכיש הרاشי. יש סברה שבגלל מצב הארם דרשו שנוי במוועדי החשקה
אמנם נשק בשיטה זו בעונה הבאה, אך אפילו אז אין לצפות ליבולים
שייעלו בחרכות על הממזע, ובוחלת לא ליבולי שיא שהשיבו מספר משקים
באזור.

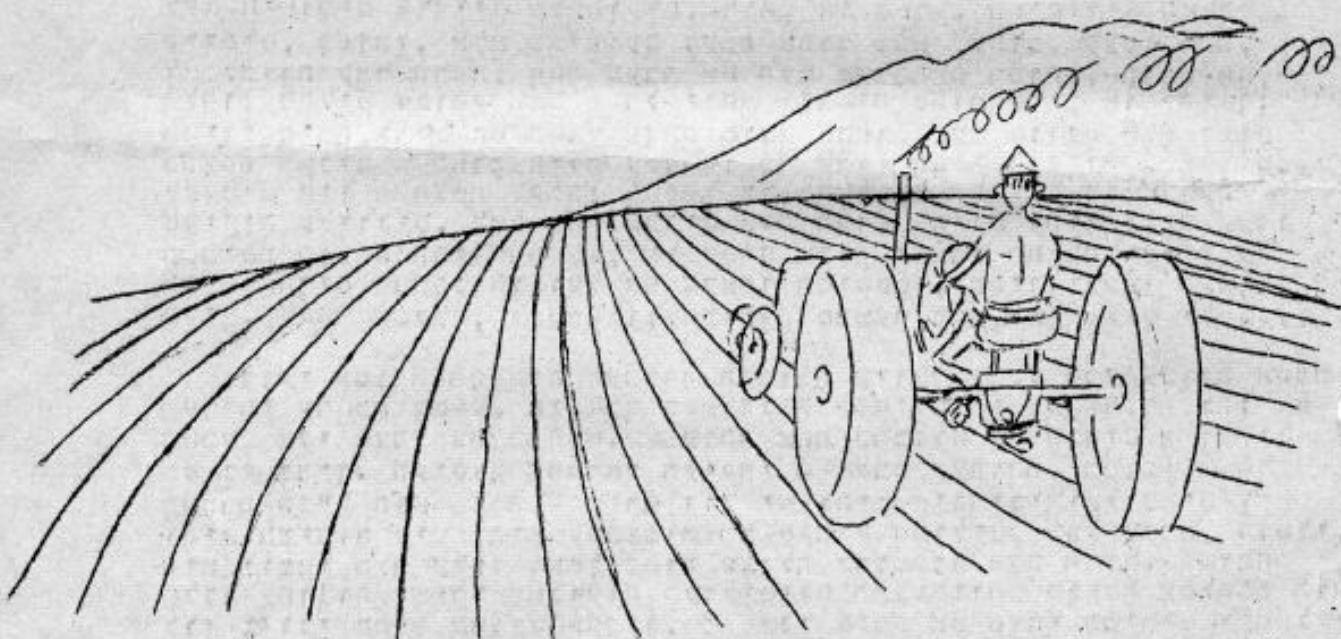
בכל שנה יש תקופת שקטה מסוף דצמבר ועד תחילת מרץ, ובמה אריד
לחדרון חדש ולהחכרון לעונת הבאה. זה מוגשת באופן מיוחד בענף
שלנו, כי בו, כל שנה יוצאים חברים ושוחרר למצאי חדים במקומם.
הפעם סבל מזאת הענף קשה מאד, ולקראת השנה הבאה נשארו רק שני
חברים שעבדו גם בשנים קודמות.

יש צורך במינימום של חמישה עד שישה חודשים מכוונים לקיום
הענף (גם ביל' לחכנו לבעה הכאובה של חוספת עובדים, שתאפשר
עליהם "שבטה" אחת בשבעה, לאו דוקא בשבעה עצמה.) ועוד חספת עובדים
לחדרני חמי', קעקר לעבודת החשקה.

המරחק של שלשים ק"מ מחייב מזח על ארבעה דצינוני של
הענף ומונע ניצול מלא של טרקטורים, מכונות, ימי עבודה חלקית,
ושיטוף עם יתר ענפי השדה. קשיים אלה אפשר רק לחדרן בחילכת
לאחר שעובדים בתנאים כאלה.

השנה, סוף סוף, נקדחת לחשלים כמה סיידורים טכניים שייקלו
על החנאים במקומות כבוז; אפקת דלק סדרה לטואנות ולטרקטורים,
"רמפה" מסוימת להעמסה ולפריקת מכונות, וסידור מטבח וחדר אוכל
שיאפשר אכילה משופפת עם אניות הבריכות. יש עוד למד איך להתגבר
על הבעיות, ונקרה שבעמידה חלה רחוק מרי', נאליה.

איזי.

לנטע

אחולוי החלמה מהירה ושלמה אחרי הביתוח.

או מקרוים לראות בקרוב את פניה המחייכות מטע חלוקת אגרות
אוויר וכוכו...

(ההודעות על לוח המודיעות ישות ודרות למרי' מאד לכתה.)

בזוזי אמר לי, בסוף ינואר, שאחילה לפקוד בגיזום, היחתני מרוצה למד; שמעתי שזורה עבדה טובה לכל הדעתה. אך כשנתנה לי מזמרה ביד רעץ לפני, ואחרי לסבר זאת אמר לי: "גוזמן", נפלת הרוח לא מעט. לפניו עמדו סבר של עבטים שלא יכול היה למצוות את ידי, ואהרגלי ומתו סבר זה נטל היה עלי לבנטה עץ המכבר איה עצמוני...>.

התחלתי ביד כושלת וברוח בכאה, מיד ראייתן עצמי מפגר אחריו התיאר. מפעם לפעם הייתני נציג לבוזט וחיק. ומנוסח שואל בעצמו ומנוסח לבצעה לפיה הבנתתי. לאט לאט הלהקה מהירות וגדלה. ביום השני הצלחתי כבר את הספקי ובטעות הייתני שעוד אתקדם בהமדרה...>.

קצת לא נעים לטפס ולעמוד על ראש ראשו של סולטן מתכודר בשרוות גריים מטבח בוגר וכל שיש בידך להיאחז בו הוא ענף דק המהובד עוד יותר ממר. מזהירם אוורט שם אתה נזפל, זרוק קודם כל אם המדרה מתקח והלאה, כיון שאחרת, אם תיפול אתה, חייא עלולה להיבצע בר דחמק יפסיד לחינוך דוג ידים עובדות...>.

עדין הגיזום איתני, עזר; יש הרבה היסוסים וחסר עוד השטף, השינוי חל ביום הרביעי. לפעת אני מוצא עצמי עובד בשידיג האחת בתוינה בכיס. היד הגוזמת מפעצת לה בזריזות מבד לבן והגוזם כוורת לו בשוקם למטה. בעשות עדין שוואות, אך הטעביה והגיזמה מתילות להסתמך, עוד יומם אחד ואני מרגיש כבודם וזה בין שווים (אם גם אנטיש אחרים - חבריהם קשיטים ומוכבדים - שווים יותר...).

זוהי עבדה חריפה, לה מתחכרים אנטיש המטע בחלק עבדות הקיז פבערות חלפו וביתן לבתת לטיפול באילן עצמו מחורק יישוב הדעת, ללן-חייטובים פרדיים של חועלם, רוח, או הפטר. הטיקוליס האלה קיימים, כמובן, אלא סבאים עם כבויים מתחור מכת לעתיד, שעתו רבת, לנו להזוה קדר הרוח. אחת מעבד את העז מעצב את דמותו, או להיפך; טלון, מלחיט ופוקס האם יגדל יותר ויצמיח פחות פרי, או לאו. מאיזו מידת לדל את הסבר שאחיה מוצא פהו גען מזונך שלא בגוזם הלהקה בטבים שעברו; איזה ענף או בד לדין לחינוך ואיזה - למורות. לפעמים אין החלטה קלה: מתפצל לו למטל ענף לשלטה או ארבעה עיפויים עליובדים. לכל אחד מכם אלה רצון לחירות והוא זוקר עצמו הטעימה בזוזת המירוחה לו, שלפעמים איננה יוצחה החאה רצואה עם כדים אחרים טביכנו וועל אף מראהו הסימפתטי, עמיין ואבעו הבריא, עלייך, לאחר שקלת, לומר לו: חביבי, מצער מאי, אך עלייך לך...>.

זוהי עבדה חבדה ועבדה הקדובה ביזור לטעמך מכל עבדה אחרת שענייתך עד כה במטע. אי לכר בקבוצני המחייבך אין את החברת וחן את המבע, אני מצידך בה החלטת. עובד אתה בטבע עם חבריהם ופועלים טמפני צדיך. העיסוק החברתי העיקרי - מלבד העבורת, כמובן - של החברת הביל הוא שירה. שירה זו, יט והיא אינדיבידואלית ויש והיא בזיכו ויט והיא ערבותה של מקלה חתולית. בכל מקרה, דומבי, היא יוצאת מלבד עלייך ולאין כמות סגולה לרופאים מכם הרוח. המרומה שלנו לחזנות ושירי התכוונות הפליטיות האבוליטיות טמלפנין המלחמה הוויא לו; ג'רבי מחרת מחזיק אחרינו. אני מכשה את כוחך מסיררים ישראלים חדים, טירדים ישבים דוסיים ולפעמים גם טירדים ערביים - ירchner עוזר כדי יכולתו. את המילים, אותן לרוב שכחתי, אני מכשה לטזוז תוך שירה. לעומת זאת לא יכולת לא מתאמות או לסת הקלה סובלני מהך ואינו לוקח לבך.

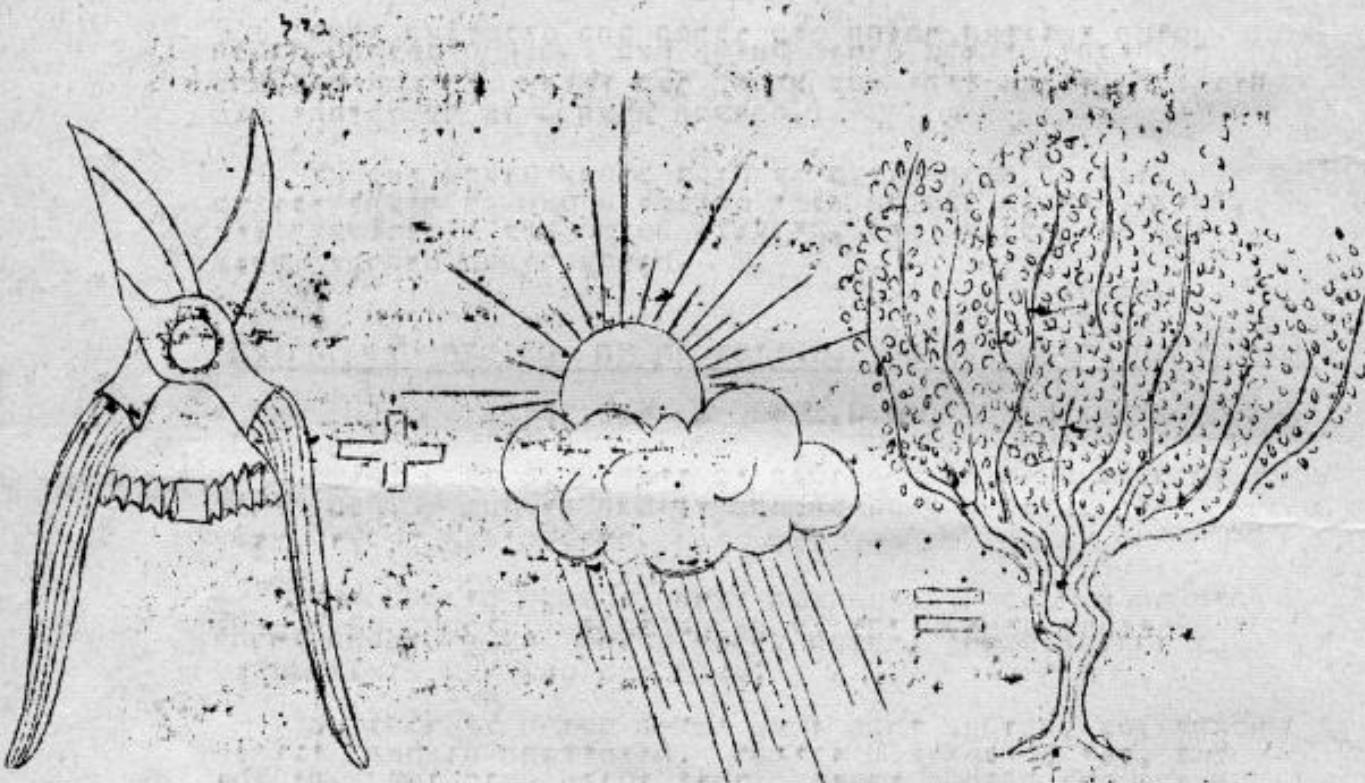
מחתחות, כמובן, גם שיחות פילוסופיות, וויכוחים פוליטיים וריוון מקיף בארכום, על כל אדריכון.

סוגיה בפני עצמה הוא החרמון. בעבודה זו, בת אותה חזהנו מדייד מל האפרות, מטקייף הנבר על הטבע באופן כלתי אמצעי שטוחות מה איינט מאנסה בו בעבודה אחרת - אוvr, בכל אופן, מחרטם אני. עיביר חוו- זרות ופוגשות בחרמון ואותה סגלה בין פנים הרבות - בהתאם לשעה משענות תיום, מזג האויר, אפילו מכב הרוח.

ככoker בהיד של חמה רוכע הוא כה קרוב; חרדיותינו המושלבות העוטות נרחב חרבור מתחממות בכירור ובפלטנות רבת על רקע חסמים החוריינים מלמעלה והעמק, האפלולי עדין, למטה.

גָּאַזְגָּזָן טַלְגָּם מִיטְסָטָן הַהֶּרֶת וְנַכְלָע, כָּאֵילו, בָּסְמִיבָּתוֹ – טַוְלִיטִים חֲטָמִים
דוֹרָה לְזֹוּ טַבְבּוֹקָד אָמָּן כְּפָמְבָאַבָּצָק. מָה, אַטְרָסָובָ, מַקְנָה לְזֹוּ מַרְאָה טְוָנָה חֲזָהָר.
אַחַת מַהְוָעָוָתָיו הִיתָּחַמָּה מַרְטִימָה בְּמִיחָרָה. הִיה זֶה גָּוָם אָפָּרָה וְלָרָ, אָוָלָם קְרָעָ,
אֵי טָם בַּתְּקָרְתָּה חֻבְבִּים, אַיְפָטָר לְסָטָן לְכֹוָא אַלְיָוָן וְלְצָבָעָוָן בְּלָבָן נַוְאָץ טַחְבָּלָט
עוֹזָה עַל הַדָּקָעָה הַשָּׁחוֹר שְׁלִישִׁי דָמָק. הַאֲפָקָט חִיתָּמָעָזָוָם, הַחֲרָמָנוֹן הִיה
נְרָאָה בָּאוּרָתָה טָעה בְּחַזְיוֹן דָפָאִיק פָּאָדָר טָלָא מִן הַעוֹלָם הַזָּהָב.

אֵין סְפָק, אָסְפָּן, טַהְבִּיזָם הַזָּהָב מְלָאָכָה מִתְפָּלָאָה. תְּמַמָּחָת כְּמַעַט אָתָּה כָּל
צָדְרוֹן טַל הַאֲדָם: זְרִיזָות יְדִיִּים, טַבְבִּיקָת הַמְּזָמָרָה, הַיְגִיּוֹן, סִינְפּוֹטָן, דָמִידָן,
לְבָב, מַוח, חֹוָן חַבְרָתִי, כְּשָׂרוֹנָה פִּוּטִיטִים...
בְּקָצָר, מַה אָבִיד לְכֶם חַבְרָה – אֵין כָּמוֹ גִּיזָּוּס...

ברכוֹת לְבָבִיוֹת

לייעל ואדי נמיינוב להולדת הבית א ד ב ה (פטו למעלה מס' 4
(א"ב)

לְרָגָן וְגָן יִיכְוֹן להולדת בְּנָת בְּגָד.

לְרָגָן וְגָן יִיכְוֹן להולדת בְּנָת בְּגָד.

§ מה מתרחש אצלנו §

• • • • • • • • • • • • • • • • • • •

ב-זילטן (נכחה בסוף פברואר)

ההכרזה לאולפן בעשוי בקצב מחר, לולא הפרסות שבעו
שלו באשותנו (שבאמת המהדרסים, שעכבה את המלחמת השופצית
בdziיף, הסוכבנאות) היינו גומדים את כל עבודות ההבנה בזמן,
והיינו מתחנלים בוחכל מסודר, למחרות הקשטים מתקדמת עבודת
השפרץ במחרות. את הלמודים נחחיל אמנים אחדור קטן, אך
על לקוטר שבעזרת מסדרת פחות או יותר (בין היתר נקבע יומן
ה-11 מס' חמאריך פתיחת לאולפן).

שמה וabei ביצלנו את הזמן שעד לשבחנו להשתכלויות
בפזקיהם אחרים, להכנה עיונית, ולסדריהם טוביים בביתם. ברכנו
באולפנדים במעין צבי וביעין השופט, שם עקבנו בחן אחרי שידרנו
הדוראה והן אחרי הסדרים הכלליים.

המצוא בצד לתאך פגום. בהפתקן נטה שותה מילון עיון מהקיטוב
שרשוני חלמיוני. אל פוץ בפדר הפשיא כבר חדין אצלבך. (בקדוזה
שגם מתחילה עד אז - חעדת המערבתו.)

לא כאן המקומות לphetות רבות על בעיות השפה כמפורט
ברצובם להעיר רק שם אולפנישט פנה אל חבד בערבית רצצת
איין "לעדור" לו ע"י אשובה בלווע'ה, ויש לעודד אותו בכל
צורה להרבות בדבר עבדית, נחמייה.

320.00 של הקבוצה האדרו-אסיהית מס 2 בכ-אר הנשיין

(10.2.1962 - 6.2.1962)

באותן כללי אפשר לציין כי הקבוצה שפה דושם ניכר על חני המק, מתחפיה הציג בחולתביזם בכל הנוגע לחני גבע. ולבסוף הנשיה בפרט.

**לפי הוכנויות שקבעתי, הדבו המשותפים עד כמה שאפשר היה
לפניהם האפקידים עתה תרבהו מילאנו. בימינו אגבנו עט
זרם פאנסים אשר אותו באן במוגע.**

אם נדבר על הרווחם האישי שעתה חכמי מקובצתה, בון למאמר שבעיר הארץ האסלאמית, דהינו הפליגים, פון, נפל ומליהם, עשו רושם חיובי יותר. יתרון שסיבתן לבך נערצת בחוכלה הגדולה יותר שיתה לארכעה אלה. אולם גם מבין החכמים האפריקאים בלטו כמה לחיכוב.

כפי שנאמר כבר במשמעות הסיום, היה מזג האזיד חרע בעוכריינו, אוולם למזרה זאת המבצעה החכניתו לכל פרטיה, רקע הרוח הימ פרומם, דבר שהחבטה עיקיר ממשיבת הסיום.

לසידום, יזרושה נא לי להזכיר את דעתך חתמיית על מפעל זה. אשםך פוד אן בקודר זה של הקברונה האפרון-אסידייטן יטמע בזוליה שביביה גשרדרת אל בקדורים באלה.

במרס 1950 - החליטו זו פיה
שההעדרה ממסורה לבפר חנניה
תבוא בפסח ויהי כן.

ברצוני לחתמי על מילוט ספורות אל חברותי למקומו ובעיקר אל כוגנות מחודר טבוח מסכ"א בסמוך בית הכלם.

אל חברותי הספורותן

כן, אבני מטמייה קולי ומחוכמת אליך, נרכח בקרית טמונה אליכן שדנה וטולת בירוטלים וגף אליך רעה שטום מה הסתירה לך איילת. אכן עלי לחדרים קולי. מעט, שכן, אם בטלפון, זה, עלי לבעוק כדי שיבינו הרדי שבכח על זאת כפה וכפה. עידיין איבנקן טומענות? אין פלא, אני מדברת מנקודה קסחה על פני המלה, ולא זו בלבד אלא טנקודה זו היא קבוצה. כן קבוזין מה? הטעות? לא כל כך. פיד הבנו. כולכם מדו עלך, ואולי אף מהקנאו כי, כי יודע?

הוועדים, ארבע טעויות לאן, אתקפנ' לדוגמא, מה ידוע לבן על הילדיים יש טוב-плоיד בחב"ה ועיבתו הטכני של מעתיק ממנון במבחנים, כן, מהו? אחריו חקירה גנטית ארכואה גנטית טבאה של שפרירה נסע לגאנזק

לפני חמש שנים ומלה שם בענימים ולבן היא, שפרירה, מביאה כל יום אבגס לאירועים עטר.יפה, אבל כל זה הוא כאין. וכאמם, לאורמת מה טבפל בחלק. תארו לעצמך, אני יודעת אפילו מה צ בע היפוי מה של כל אחד ואחד מטלמידי, ואם תפצעירו בי-ארוכות, אגלה לבן אפילו מי. ומ"י בביותי אזהם להם עם פרגריננה וריבגה, ומ"י בורח דוקא בכנה על המרגרינה (כן), זהו בנדאה חלק מהמנגנים האנגליים של חוטבי הפקום. אבל גם לודה מתרגלים מהר הזמן, וזה זה לא כל כך גורא).

אבל זה עידיין לא חכל. אני מתחמת לעצמי בגודל טבי ובאנטי שבקולור את סדר יומך. לאחר ארבע שעות בבית הספר אתן מטענעםות במרחב כל היות. לו באן לחדרות מה בקבוץ לא הייחון מהתעמדות לעולט. למצל, לד רציתן, יכווחן לבקט לעבוד גם טמונה וגבן. עד שעות בביות ובקשתון הינה מהמלה, לו רציתן יכולות לעבד גם טמונה וגבן. עד שעת בכיתה וגם זה עידיין לא היה מספיק לבן. חארץ לך זמריה, שאפשר מה להטיף מוסר גם מזען 8.30 בערב, וגף פעם לא מאוחר, אפשר אפילו להענית יلد בטבת, פנחרים. חענוו טפס!!!

מה, און לא עונאות עידיין? אה, שביתת הדואר טוב מעתה כל חשוב. אבל אולי בעטם אין לך משובה, אולי אין חן מקנאות כלל? בנטה, לך להסביר לדוד האספרנסו זה מהם הרים טוביים. טמן.

סיגרת גוריין!!!(תשנה מכתיחה רכotta.)

ונלחמת המשיבה תלויות בכם חבריהם.

האוינו כל يوم לתוכניות "הgel הקל" כדי לקבל רעיונות.

כמו כן, כרגיל, עזרתת טל גילה מושתת אל כל המפונינים.

זה ויסוצקי זה ויסוצקי זה ויסוצקי זה ויסוצקי זה ויסוצקי מה, כל כך הרבה זה ויסוצקי? ויסוצקי? ויסוצקי? לפני ארוחת הצהרים, ודרי; לפני ארוחת הבקר, אחריו ארוחת הבקר, לפני ארוחת הצהרים, ואחריה; לפני, בזמן, ואחרי ארוחת ארבע, וכן כל היות; זה ויסוצקי עם חלמי

כל מי שראה לפניו טבוע ארבעה חברים, חמושים עד הטבויות
כמקולות, חת-מקולות, חבלים, טראגוזיסטוריים וכו', אולי הטעומות
מבחן יין. על כל פבים לאלה טעדיין לא גילו מה שטעות החבורה
הגדעת, יש לדומר שהייח זה צוות קרב לוחם איזר מס'תו להרוּף את
ערביי מונא ואמ עדריהם מטעמינו.

לא אפשר וכך על כל הרפתקאותיהם של אוטומט אמיצית, אך מרצונידק לספר על אותו יומם ששבנו במארב, ועקבו בקדנסות אחרי חזרתו האינטנסיבית של טכניינו – ב'כ'יה פרוז, כבשיהם, עוזים וערביות. האמיצים עלו לא נואאו. סמור-לזרהו הערביים תחקרו מקום המחבוא טלחם עדן – רגע, תן את המתקפה, לא זה בסך הכל מספר ערביות אולשות עטב מהעתבית.

לפי פקודה, ובתוכויה אגוף מזרות דחלו לביים מהחברה לעבר המטבחנות, ובטענו זכו לעברן והחלו ברדייה טסוגעה. הערביות לא חבלו, אלא פנות הרימו אם מלכושם המסודREL ורצו בכל כוחותיהם לדאבדננו היה הן בראה מהכחלה של טובא, וכןן מהבראה לא הצליחו לחדריק אותן.

אבל אל תהייאסנו למרות טלית האליהז חפעם ללכוד את המליטה, לפחות מדרכו הביתה עם טלית האויב – דלי אחד בטורן מל 3 ל"י 20 אוגרות (לפדי חסichות). ואביג'ה המשקיסים שבגדבו, לסם הינוואה, צווי של אהבעה ימי עבדה (בזמן גנטום) חזא 52 ל"י.

העדות הטערכות:

הנתקה מהתפקידים ידיעת לנו גם על חרפתקאות נוטרכות, כמו מעשה כטולר, בערבה. זוכחה, ובחמור, או/על רועה בעל התמאנויות של קדרותיו באהם וכו'. מפאת חוסר- مكانם בעלון הנוכחות, לא לחצנו על אדי-

יש בעבור מעד אחד החברים על חוץאותם שאל והוא הראשו בוגין
הличה המפחיתה. הוא טוען כי לפי מיסכ' ידיעותינו, שלוחה חבריהם
בינוינו עוזרינו, וביעים, דבר העולם לטבותנו והוא החלטת לבן או לבן... .

כולנו התפללונו וכעטנו על הפסקת חיים בסוף תשבע טעבר. אל כה-

הברוגה צבי איצ'קס? הבהירנו מאר בעולונסם, אך הנה כבר גליון טני
שלנו מופיע, ומכם אין שומעים. העוז המעדכון - איחוד המעדכונות,
עדי מדור קבוע בעולון המשק הסדריר - מה ההגונה?

כמו כן פונאים אנו אל יתר ילדי בית הספר. חנו ידכם
בפזמוןם אל שורות הבודקים לעלומנו.

6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6

גרכוות ל专家组 "אריה" על סיום מבצעם במדבר יהודה.

XXXXXX
X אָצֶל יְלֹדִים X
XXXXXX

יום שמחה

"היום יום שמחה", הכריז עוזר בן ה-7 מ"ג בינו מסודר ומסודר אל חדר הוריו בטבעת בכoker בשעה 9.00. "מה פירוש?" מהו הורין המופתעים. "אמרו: מי שMRIיב - זה אסור - היום יום שמחה" הוסיף עוזר.

החברה כי מוחך אי-הכנה לא הופיע אף איש בוגוחו בוקר להקים את ילדי "איל". בהורדע להם חבר טעבך במקורה כי השעה כבר טבע, החליטו הילדים לטפל בעצמם. החלבשו, סדרו את המטבח, טאטאו את החדרים, ואז חילקו חפקי דים להכנה ארוחה הבוקר. כמה ילדים גוזו אל מאיר, טעבך בכתה "עופר", ובקשו ממנו לעוזר להם בהבאת האוכל. קבוצה ילדים אחרית ערכו את הטולחנות, וכולם ישבו לאכול. אחרי הארוחה טפער את הכלים, ניקו את הטולחנות ואלכו הביתה.

נדמה לי שיש לברך את הקטנים על יומם, ואת המטפלים וההורדים על הילדים העצמאים טגדלו. רק דבר אחד אבקש - אל לסדרן העבורה להסיק מסקנות מרוחיקות לכך מקרה זה....

תקון טעות

אין כל כוונה להעביר את קבוצת "עופר" לאילת השחר בשנה הבאה. אנו מבקשים סליחה על הטעות המצתעת,

מפני חטא

בליה חבט היחדה בפערוטון. בתקבלה טלה חדש, הפקידו כל הילדים מקבאה. "נכון" אמר רענן למטרלת, "לפבי שנה כשחייתי ילדה, זאת היה השם טלי"

מייה טעה רבעה על החברים מהאולפן. "אייז ארצ פאות - אולפן?" היא שואלה.

בשיחה עם אחד האולפניטים:

חבר מטקה: נו, מה רעה על המטקה?
אולפניט: זה עיטה רושם כל כר טוב. החברים כל כר יידרוהים - גדור ומור למה שטרי גולד ספר לנוanganellihin